

Banen zwemmen

Vanmorgen vroeg ga ik op de fiets en koos voor het zwembad dichterbij. Onverstandig, ik weet het, want dat andere vergt flink langer fietsen, maar dat is wel rustiger, met veel ruimte. Vanmorgen heb ik geen zin in de triatlon en heb ik me maar op het ergste voorbereid.

Voor de kassa staat een ouder echtpaar, die krijgen uitgebreid voorlichting. Ze zijn toe aan wat beweging, dat is duidelijk. En dan zo vroeg, goed hoor. En gezien de investering van een kleine honderdvijftig euro is het heel serieus. Ondertussen sta ik een groot bord te bekijken. Je kind in zestig weken een A-diploma! Zestig weken, denk ik. Dat is enorm. Hoe moeilijk kan het zijn. En gezien de speciale methode was dit nog vlug. Maar dan heb je ook wat, je kind tenminste.

Wat ik door het raam bij de ingang zie stelt mij niet gerust: hottobs vol keuvelende mensen. Maar er is ook nog een banenbad weet ik.

Daar neem ik eerst alles in ogenschouw en ben perplex: massieve fronten traag voortbewegende kwebbelende ouderen. Die duidelijk niet van plan zijn dat open te laten breken door mensen die echt willen bewegen. Nee, die moeten zich op de secundaire route tussen twee markeringen ophouden. Daar komt het tenminste wel op neer. Je kan daar namelijk alleen in file zwemmen. Wel rechts houden en niet harder dan je voorganger. Maar aan het eind keert iedereen netjes om en kun je terug, en al rechts houdend toch aan je broodnodige beweging komen.

Ik zoek een leeg stukje water en laat me voorzichtig tussen het gefriemel glijden. Bijna vies-warm water spoelt over mijn hoofd. Daar is deze generatie wel mee gebaat denk ik maar. Het valt mij op dat een gedeelte van het zwembad ondiep gemaakt is. Regelmatig krassen mijn tenen over de ruwe bodem. Maar voor de meesten is het een welkom platform om lekker stil te staan. Zoals de gezellige ontmoetingen in winkelcentra. Daar moet je altijd omheen.

'Maar zoals gezegd' hoor ik iemand zeggen, 'over doden niets dan goeds'.

Zo, dat is helemaal waar. Het is toch wel saai, zo in je eentje zwemmen, dacht ik net nog.

Vanaf dat platform kun je heel geleidelijk weer starten. Ik zie heel veel mensen langzaam bijna verticaal door het water bewegen. Als een soort zeepaardjes, maar die zijn slanker. Moet trouwens toch veel meer energie kosten op die manier. Misschien ben ik minder goed bezig dan ik dacht.

Het echtpaar van bij de kassa heeft ook de weg gevonden. Nadat ik al enkele baantjes gezwommen heb, torent de man nog steeds met droog bovenlijf boven het water uit. Dat platform is echt geweldig.

Iemand anders - een vrouw met een bijzonder mooi kapsel trekt mijn aandacht. Daar kan zij ook niets aan doen - nee daar hééft ze alles voor gedaan. Want dat kapsel moet vooral zo blijven. Verwonderd kijk ik hoe ze dat doet. Ze heeft daartoe een bijzonder lange en ranke nek ontwikkeld. Veel vrouwen uit Ghana zouden er jaloers op zijn. Zo blijf je zelfs in het water nog mooi, dacht ik. Dat heb ik van mijzelf nooit kunnen zeggen. Met of zonder haar, zoals nu dus.

Dit zwembad voorziet duidelijk in een behoefte. Ze hebben hier echt wat aan elkaar!

Als ik mij weer aankleed denk ik: op tijd wegwezen, is hier het parool. Vroeg wakker zijn die oudjes toch. Tijd voor het echte werk.

Bij de uitgang zie ik weer het bord. De nieuwe generatie een A-diploma laten halen of peuter survival.